

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13Csp/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817204298
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817204298.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s. so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou AK Herceg, s.r.o., IČO: 35 890 240, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava proti žalovanému: J. De W. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom L. na C. č.XXX, občan Mexika, o zaplatenie 7.282,52 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný žiadne nemá/Igor Richter, nar. 27.2.1956dza, Remeselnícka 882/9Aené nepľnoleté dieťa. Návrh zdôvodnila tým, že malol. deti je je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.499,77 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.948,51 EUR od 24.03.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, IČO: 36 867 594, so sídlom Digital Park II, Einsteinova č. 23, Bratislava) sa žalobou podanou na Okresný súd Prievidza dňa 10.03.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 7282,52 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6700,- eur od 24.03.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu dňa 11.09.2013 uzavrel prostredníctvom Online Bankingu so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 0110065665260813, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6700,- eur s úrokovou sadzbou 9,9% ročne, RPMN 10,28%, priemernou RPMN 6,71%, celkovou cenou úveru v sume 7074,04 eura, počtom splátok 11, výškou splátky 642,93 eura, splatnosťou 1. splátky dňa 02.11.2013, termínom konečnej splatnosti dňa 02.11.2014 a termínom mesačných splátok 2. deň v mesiaci. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu napriek písomným výzvam neuhradil, právny predchodca žalobcu v súlade s čl. 5.2.1 písm. c) ÚOP vyhlásil listom zo dňa 24.03.2014 predčasnú splatnosť pôžičky a poskytol žalovanému lehotu 15 dní na dobrovoľné splnenie dlhu. Dlž žalovaného ku dňu 10.03.2014 predstavoval sumu 7282,52 eura (istina 6700,- eur, dlh na zmluvnom úroku 288,52 eura, dlh na úroku z omeškania v sume 32,58 eura a dlh na poplatkoch v sume 261,42 eura). Zároveň si právny predchodca žalobcu uplatnil od žalovaného úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6700,- eur od 24.03.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, ostal v konaní nečinný, nepoprel žiadne skutkové tvrdenia žalobcu.

3. Uznesením zo dňa 19.06.2017, č.k. 13Csp/40/2017-61 súd pripustil, aby na miesto žalobcu vstúpil nový subjekt Tatra banka, a.s. so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 04.10.2017, č.k.13Csp/40/2017-86 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.782,75 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.751,49 EUR od 24.03.2014 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozsudok vo výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2018.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca do výroku II. odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením č.k. 27Co/10/2018-101 zo dňa 31.07.2017 tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol zrušil a v tomto rozsahu vrátil súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil protiústavnosťou ustanovenia § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., pričom aplikácia tohto ustanovenia predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie.

6. Súd konal v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), z neúčasti na ktorom sa žalobca ospravedlnil a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov najmä: žalobou, výpisom žalobcu z OR SR, plnomocenstvom, žiadosť o pôžičku, zmluvou o pôžičke č. 0110065665260813 zo dňa 11.09.2013, obchodnými podmienkami pre úverové produkty ZUNO Bank AG, obchodnými podmienkami pre pôžičky ZUNO Bank AG, reklamačným poriadkom, splátkami pôžičky žalovaného, históriou účtu, oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti pôžičky zo dňa 24.03.2014, predžalobnou výzvou na úhradu dlhu zo dňa 09.09.2017, uznesením OS Prievidza zo dňa 25.04.2017 č. k. 13Csp/40/2017-33, odvolanie žalobcu, potvrdením o platbe, uznesením OS Prievidza zo dňa 15.05.2017 č. k. 13Csp/40/2017-37, lustrácia žalovaného v registri obyvateľov, v sociálnej poisťovni, v ZVJS, návrhom na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu zo dňa 01.06.2017, plnomocenstvom, zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 27.04.2017, uznesením OS Prievidza zo dňa 19.06.2017 č. k. 13Csp/40/2017-61, správou MV SR, prezídium PZ, oddelenie cudzineckej polície zo dňa 15.06.2017, oznámením o podanej žalobe, plnomocenstvom, oznámením o vytyčení pojednávania, rozhodnutím odvolacieho súdu, ospravedlnením neúčasti žalobcu na pojednávaní ako aj ostatným obsahom spisu.

7. Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak, ako to tvrdil žalobca. Dňa 11.09.2013 uzavrel žalovaný ako spotrebiteľ a právny predchodca žalobcu (ZUNO BANK AG) ako veriteľ zmluvu o pôžičke ako spotrebiteľského úveru, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 6700,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť s úrokom 9,9% ročne v 11 mesačných splátkach po 642,93 eura. Žalovaný sa zaviazal celkom žalobcovi zaplatiť 7074,04 eura, pri RPMN 10,28%, priemernej RPMN 6,71% s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 02.11.2013 a konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 02.11.2014. Žalovaný nezaplatil právnenému predchodcovi žalobcu na splatenie pôžičku žiadnu sumu, a preto žalobca vyhlásil ku dňu 24.03.2014 predčasnú splatnosť pôžičky v zmysle čl. 5.2.1 e) ÚOP. Dlž žalovaného ku dňu predčasnej splatnosti predstavoval sumu 7357,36 eur, ktorú vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia oznámenia.

8. Po právnej stránke súd spor posúdil podľa týchto ustanovení zákonov:

8.1.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8.2.Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v stave ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.3.Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v stave účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8.4.Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

8.5.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.6.Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení platnom od 01.02. 2013 (záväzkový vzťah vznikol po 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9.Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá dňa 11.09.2013 zmluva o pôžičke ako spotrebiteľský úver, ktorou poskytol právny predchodca žalobcu ako veriteľ žalovanému úver vo výške 6700,- EUR. Svojou povahou išlo o zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a zároveň i zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že zmluva má všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase ku dňu uzavretia zmluvy. Žalovaný poskytnutý úver spolu s dohodnutým zmluvným úrokom riadne nesplácal, preto veriteľ pristúpil v súlade s článkom 5.2.1 písm. e) ÚOP k okamžitej splatnosti pôžičky. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. V dôsledku mimoriadnej splatnosti úveru vyhlásenej právnym predchodcom žalobcu ku dňu 24.03.2014 nastala splatnosť úveru a žalovaný sa dostal do omeškania so splatením celého úveru dňa 24.03.2014. V zmysle zmluvného dojednania došlo k zosplateniu úverovej istiny, dohodnutých úrokov a poplatkov. Z titulu predmetného úveru ku dňu zosplatenia dlhoval žalovaný sumu 7.282,52 EUR, z toho istina 6.700 EUR, splatné zmluvné úroky 288,52 EUR, úroky z omeškania 32,58 EUR a splatné poplatky v sume 261,42 EUR. Tieto skutočnosti žalovaný nenamietal. Žalovaný preukázateľne na splatenie úveru nezaplatil žiadnu sumu. Na základe uvedeného bol rozsudkom č.k. 13Csp/40/2017-86 zo dňa 04.10.2017, ktorý vo výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2018 žalobcovi už priznaný nárok v sume 3.782,75 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 6.700,- EUR od 24.03.2014 do zaplataenia, preto má žalobca ešte nárok na istinu 3.499,77 EUR (rozdiel žalovanej sumy 7.282,52 EUR a už priznanej sumy istiny 3.782,75 EUR), ktorú sumu súd žalobcovi priznal.

11. Súd dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnene aj úrok z omeškania, nakoľko žalovaný sa dostal s úhradou dlžnej sumy do omeškania. Požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.948,51 EUR (rozdiel úroku z omeškania zo žiadanej sumy 6.700,- EUR a priznanej sumy 3.751,49 EUR) od 24.03.2014 do zaplataenia je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky t.j. úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.948,51 EUR od 24.03.2014 do zaplataenia.

12.Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového priadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14.Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15.O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore čistý úspech 100 % a preto má nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu. Súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 CSP len o nároku na náhradu trov konania. Po právoplatnosti tohto rozsudku bude samostatným uznesením rozhodnuté o konkrétnej výške trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.